

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBARA

Genç Türkiye — Neden böyle belin büküldü?.. İhtiyarlıktan mı ?

Osmanlı — Hayır.. her kuvvetin önünde eğilmekten!..

Nezle hastalıkların kara
habercisidir

GRİPİN

bir kale gibi sizi
müdafa eder.

Gripin nezleyi ve gripi geçirir, ha-
rareti düşürür.

Baş ve diş ağrılarına, romatizma
sancılarına, sinir ve adalelerdeki ısı-
tıpırlara karşı en kuvvetli deva Gri-
pindir.

Havaların çok karışık ve tehlikeli
olduğu günlerde sıhhatinizi korumak
için şüphesiz Gripin kullanmalısınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir.
İsmine dikkat. Taklidlerinden sakını-
nız ve Gripin yerine başka bir marka
verirlerse şiddetle reddediniz.

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

Bir buketin güzel
yaprakları, çiçek-
lerin kıymetini
artırdığı gibi,

Parfömleri de, güzelliği-
nizin cazibesini artırır.

COTY

MEŞHUR FRANSIZ MARKASI

DİKKAT! Paris COTY fabrikalarında imal ve ihzar
edilmiş bir fransız mustahzarıdır.

NEZLE, GRİP
BAŞ, DIŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

NERVIN

UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK

ON BEŞ YIL

Yann gece, Türk vatani,
aylan, yıldızları, güneşlerle
yer yüzüne devrilmiş bir gök
parçası gibi, ışıklar içinde
yanacak: Cumhuriyet on
beş yaşına basıyor!

Hünkârın, halifenin, şehza-
denin düşman süngülere
sığınarak uzaklaştıkları gün,
henüz beşikleri sallanan ço-
cuklar şimdi on beş yaşın-
dadırlar.

Mütarekeyi görmiyen ne-
sil on beş yaşında!

İşgal kuvvetlerini, şeriat
ordularını tanımayan nesil
on beş yaşında!

Fesi, sanğı, cübbeyi giy-
miyen; yeldirmeyi, çarşafı,
peçeyi takmıyan nesil on
beş yaşında!

Arap harflerini heceleme-
yen, rahleye diz çökmiyen,
falakaya yatmıyan nesil
on beş yaşında!

Dün gökyüzünü, melek-

ler ve ruhlar diyan bilen
annelerin, babaların çocuk-
ları bugün, bulutların ara-
sından beyaz şemsiyeleri-
ni açarak yere iniyorlar!

Dün, güneşi kafeslerden
eliyerek evlerine sokan len-
fatik annelerin, babaların
çocukları, bugün, tunç vü-
cutlerine denizi ve ışığı gi-
yerek dolaşıyorlar!

Yel değirmeni, artık gö-
ke açılmış kollarile rüzgâr

beklemiyor.. Tahta çıkığın
yerini çelik çarklar aldı.. Ve
dünkü minareler diyan, bu-
gün bacalar ülkesidir!

Yann gece on sekiz mil-
yon Türk, işte bu on beş yı-
lın bayramını yapacak.. Ve
on sekiz milyon alın, Büyük
Kurtancının huzurunda, bir
daha hürmetle, minnetle
eğilecek...

Akbaba

- Nekadar birbirinize benziyorsunuz, insan sizi nasıl ayırd edeceğini bilmiyor..
— Çok kolay, ablamın sağ kalçasında bir ben vardır...

Tefrika No. 7

OPERET 3 PERDE

Yazan: FİSKE

Talât — Haydi, evlerine gidin, bu yeni kan kocalık hayatına alışı. Şimdiye kadar kocalarınız sizin cefalarınıza tahammül etti, şimdi de siz biraz onların derterine katlanıverin bakalım?

Şevkiye — Ah doktor, na-

sıl yapacağız bilmem ki...

Bedia — Evet, nasıl yapacağız doktor, akıl ermoor!

Talât — Biz nasıl yapıyorsak siz de öyle yaparsınız!

KORO

(Hastabakıcı kıyafetinde kızlar sahneye gelir.)

Biz kadınız, siz de erkek:

Kadın kısmı naziktir pek.

Değişti o eski hayat,

Ne çamaşır, ne de yemek!

Kadın demek, asri demek!

İnanırsız yalanlara,

Bize âşık olanlara.

Kuruluruz salonlara,

İki dirhem bir çekirdek!

Kadın demek şıklık demek!

Yapılmazsa niyetimiz,

Bilinmezse kıymetimiz,

Başlar hemen hiddetimiz,

Çırpınarak, tepinerek!

Kadın demek sinir demek!

— PERDE —

İKİNCİ PERDE

[Büyükadada (Açık hava) otelinin yemek salonu ön tarafta teras görünür. İki taraflı bir merdivenle yatak odalarına çıkılır. Sahneden 7, 8, 9, 10 numaralı odaların kapıları görünür. Sağda bir kapı ve vestiyer. Vakit akşam. Caz ve dans başlamıştır. Salonda ve terasta dans edenlerle içki içenler. Büyük bir masada Talât, Reşit, Feriha Tevfik, Cevdet Gülten ve Karabet Atmacıyanların davetlisi olarak bulunur.]

BİRİNCİ MECLİS

Hazım, Vasfi Rıza, Bedia, Talât, Reşit, Feriha Tevfik, Şevkiye

Vasfi Rıza — (Sarhoş) Allahım, tekrar mı erkek olacağım, nedir? Kadınlar da hoşuma gitmeğe başladı. Şu kumrala bak, şeker mi şeker!

Şevkiye — Kendine gel, sarhoşluk ediyorsun!

Vasfi Rıza — Üzülme kocacığım, ben daha bunun gibi on şişe içerim de sarhoş olmam!. Olur muyum, Karabet, sen söyle?

Hazım — Olmazsın! Bu adamın cıvıllık ettiği görülmüş şeydir? Buna insan denmez. İngiliz çimentosu köpoğlusunu.

Vasfi Rıza — Hı! hı!.

Hazım — Lâfın sonuna kulak ver. Meth mi edoorum, zem mi o zaman ağnayacaksın!

Vasfi Rıza — Şunu küfürsüz söyle!

Hazım — O küfür sayılmaz, sözün temsili. Ne, ne deordum, İngiliz çimentosu köpoğlusunu.

Vasfi Fıza Küfürsüz söyle be!.

Hazım — Sus ol be, temsilde hata olmaz. Evet, İngiliz çimentosu köpoğlusunu. Ne kadar su koysan kaldırır! Nasıl kıyak lâf etmedim?

Vasfi Rıza — Öyledir, içirim içerim, ne sarhoş olurum, ne cıvırım! Ama yalnız sızarım. O sarhoşluk sayılmaz değil mi? Söyle doktorcuğum sayılır mı?

Talât — Sayılmaz!

Vasfi Rıza — Öyle ise hepinizin şerefine! (Kadehini uzatır) Doldur!

Şevkiye — Hayır, çok oldu!

Vasfi Rıza — Ne?.. Sen doktordan iyi mi bileceksin! Haydi Karabet sen de! (Hazım da kadehini uzatır.)

Bedia — İçme, miden kaldırmoor!

Hazım — O eskiden idi. Ne zamanki karı oldum, şimdi her şeyi kaldıroor!

Şevkiye — Of, ne yapacağız?

Vasfi Rıza — Ne yapacağız? İçeceğiz, dans edece-

ğiz. (İçerler) Ben dans etmeğe gidiyorum.

Hazım — Ya ben dururum!

Şevkiye — Dur, kiminle dans edeceksin?

Vasfi Rıza — Hoşuma giden birinibi bulurum elbet!

Şevkiye — Olmaz, hiç kadın erkeği dansa kaldırırmı?

Vasfi Rıza — Neye bizi dansa kaldırmıyorlar öyle ise? (Kalabalığa) Ayol, bizimle dans etmek isteyen kimse yok mu?

Şevkiye — Aman yarabbi rezil olduk!

Hazım — Bak, işmar edoorlar!

Vasfi Rıza — Artık buna bir şey diyemezsin ya...

Şevkiye — Dur, gitme.. (İkisi de kalkar. İki kişinin zorla koluna girerler. Dans ederek terasa çıkarlar.)

Talât — Müsaade edersiniz, odama gidiyorum.

Şevkiye — Allah rahatlık versin... doktor!

Bedia — Çok rahatsız oldunuz!

Talât — Biz böyle şöyle-

re alışkınsınız. Bilâkis pek eğlendim. Teşekkür ederim. Allahısmarladık..

Şevkiye — Güle güle! (Doktor gider.)

Bedia — (Şevkiyenin kulağına eğilerek) Bana bak, hani o iki delikanlı yok?

Şevkiye — Evel evet!

Bedia — İkidir bizi dışarıya çağırıyor.

Şevkiye — Gördüm ama, bizimkiler vardı, doktor vardı, çıkamadım.

Bedia — Bak bak, yine bizi çağırıyorlar.

Şevkiye — Haydi çıkalım. Dikkat et, bizimkiler farkına varmasın!

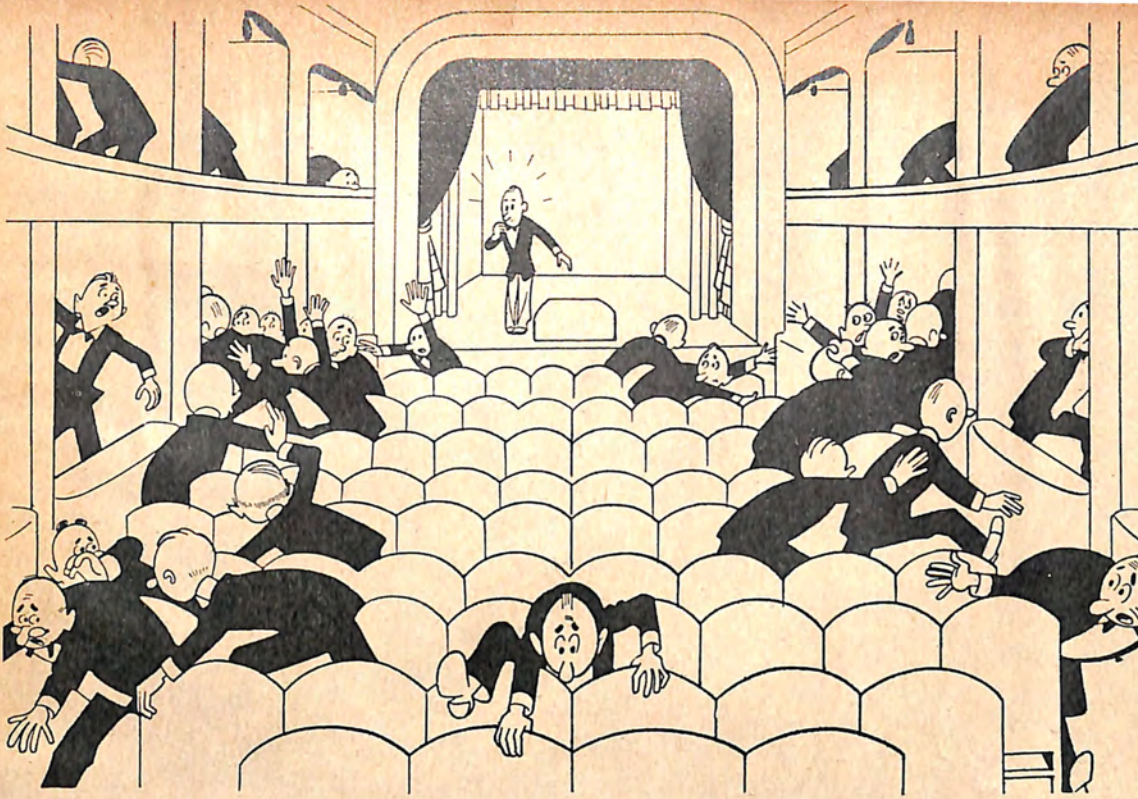
(Çıkarlar. Bir müddet salon boş kalır. Biri sarışın ve çok genç, biri kumral ve daha yaşlıca iki kız vestiyere gelir. Çok mübalâğalı giyimlerinden uygun-suz kadınlardan olduğu bellidir.)

İKİNCİ MECLİS

Sarışın kız, kumral kız, vestiyer.

Sarışın — Necdet Gülten burada mı kalıyor?

(Arkası var)

Taksitle elbise diken terzi o akşam tesadüfen sahneye çıkmıştı!..

rar etme. Hasılı görüyorsun ki bunda da israf etmedim.

Necip — Sana kim israf ettin, diyor. Mesele burada değil. Verdiğim senedin vâdesi bitti. Bugün öğleyin Necmi gelecek, bu parayı istiyecek.

Leylâ — Bir çare bul.

Necip — Bir tek çare var: Borcumu vermek.. Buna da imkân yok.

Leylâ — Ne yapacaksın?

Necip — Bilmiyorum.

Leylâ — On beş gün daha tehir ettirsen.. Belki o zamana kadar bir şey yaparız.

Necip — Bunu teklif edemem. Parayı verdiği zaman vâdesi gelince tediye edilmesini tekrar etmişti. Bu şartı kabul ederek parayı aldım. Şimdi nasıl aksini söyleyebilirim?

Leylâ — Sahi!

Necip — Çok fena.. Ona karşı çirkin bir vaziyette kalacağım.

Leylâ — Hatınma bir fikir geldi. Necmi geldiği zaman sen evde bulunma, ben konuşayım.

Necip — Ey, sonra?..

Leylâ — Ona bu parayı pek şiddetli bir ihtiyacım için kendime sarfedeceğimi söyleyim, on beş gün daha mühlet isteyim. Zannedirim ki karısıyla olan dostluğumu düşünerek reddedemez.

Necip — Ya ederse?

Leylâ — Küpelerimi terhin ederim!

Necip — Cidden fedakârsın, Leylâcığım. Bildiğin gibi yap. Beni bu müşkül vaziyetten kurtar.

Leylâ — Haydi, merak etme, sen git!

Necip — Gel seni bir defa daha öpeyim.

Leylâ — (Yanaklarını uzatarak) Çabuk!

(Leylâ yandaki tuvalet odasına girer).

İKİNCİ MECLİS

Leylâ — Necmi

(Aynı salon. Leylâ pek şıktır.)

Necip — Kocan gitti mi, Leylâcığım?

Leylâ — Pek az evvel.

Necip — Ne iyi adam!

Leylâ — Ya?.. Öyle mi buluyorsun!.. Bana verdiğin iki yüz liranın vâdesi

geldiği için senden kaçtı. (Gülerek) Halbuki bu parayı sana tediye ettim değil mi?

Necmi — Oh, bir kaç mislini!

Leylâ — Hiç borcum kalmadı mı artık?

Necmi — (Gözlerini kırpar) Var!.

Leylâ — Çapkın!

Necmi — Ne zeki bir kadınsın, Leylâ.

Leylâ — Canım o kadar zekâmı methetme. Belki seni de aldatırım.

Necmi — Yok, sevdiğinden eminim.

Leylâ — On beş gün sonra seni evime kabul edeceğimi söylemiştim. Vâdimi yaptım.

Necmi — Teşekkür ederim, Leylâ. Pek bahtiyarım.

Leylâ — Gizli, acaip yerlerde buluşmaktan korkuyordum. Artık tehlike kalmadı içim rahat.

Necmi — Benim de...

Leylâ — İşte bana aldığın tek taşlı küpelerin mü-kâfatı. Görüyorsun ki ben de seni mukabelesiz bırakmıyorum!...

Fiske

Vehbi o gün âdeti hilâfına öğleyin eve geldiği vakit yukarda telâşlı hareketler hissetti.

— Hay aksi şeytan.. Mi-safire çattık galiba!.

Dedi. Merdivenleri çıkarırken sesler kesildi. Salonda kimse yoktu. Yatak odasının kapısında karısı karşıladı:

— İçeriye girmel!

— Neden?

— Sana bir oyun yapıyorum.. Daha bitiremedim.. Girersen bozulur.

— Peki, salonda bekleyim!

— Olmaz, gözetlersin!

— Aşağı ineyim!

— O da olmaz.. En iyisi istasyona kadar git, bana bir «Akbaba» al!

Genç kadın, Vehbinin sakalından öptü:

— Haydi, güzel kocacığım!

Sıcakta köşkten istasyona gitmek çekilir şey değil ama.. Vehbi tatlı dile dayanamadı...

Eve döndüğü zaman karısı yorgun argın salonda oturmuş düşünüyordu.

— Al gazeteni!.. Hani oyun?

— İşte oyun bu.. Seni aldatıp gazete almaya gönderdim.

Vehbi, alınının terlerini silip koltuğa uzandı. Kocaman başını masum bir ö-küz gibi iki yana salıyarak:

— Sanki ben bunu anlamadım mı?.. Senin güzel hatının için gittim yoksa!.. dedi.

Karga

PORTAKAL KABUĞU

Yazan: ERCÜMEND EKREM

Şevket, o gün bermutat evinden çıkmış, kaleme gitmek üzere, büyük caddeyi takiben yürüyordu.

Henüz o gün ilk defa arkasına giydiği yeni kostümün kendisine yakışıp yakışmadığını anlamak arzusuyla, hangi dükkânın camkânında bir aynaya rastgelirse onun önünde duruyor, memnun nazarlarla kendi kendini temaşa ediyordu.

Yine öyle bir şekercinin önünde tevakkuf etti. Terzisinin maharetini takdir ediyorken, yüksekten hızla atılan bir cisim, evvelâ başındaki şapkaya çarptı, sonra ayak ucuna yuvarlandı. Şevket baktı. Bu bir portakal kabuğuydu.

Hiddetle, şapkasını çıkardı. Ceketinin yenile, kabuğun bırakmış olduğu ıslak izleri sildi, başını yukarı kaldırarak nazarlarla, bu terbiyesizliği yapanı aradı ve buldu. Orada, yüksek bir apartmanın üçüncü kat penceresinde oturuyordu. Bu, bir çift iri siyah gözün, koyu sarı saçların süslediği güzel yüzlü genç bir kadındı. Bir taraftan bir takım işaretlerle mahcubiyetini ifade ve itizar ediyor, diğer taraftan da gülmek için cebri nefsettiği halinden belli oluyordu. Şevket de işaretlerle, keyfiyetin ehemmiyetten âri olduğunu, kusura bakmadığını, böyle bir kazanın herkesin başına gelebileceğini anlattıktan sonra yoluna devam etti. Fakat, mütemadiyen bu macera ile meşguldü. İlk, böyle bir kadına hiddetli nazarlarla bakmış olduğunu düşündükçe sıkılıyordu. Halbuki o, ne kadar mahcup olmuş ve ne büyük nezaket göstermişti. Halâ, o güzel tebessümün hayali gözlerinin önünde duruyordu. Bu

tebessüme kendisi mukabele bile etmemişti. Yazıklar olsun!

Ertesi sabah, aynı saatte - onu çeyrek geçerek - Şevket yine o yerden geçiyordu. Gönlünde bir ümit, o güzel kadını bir daha görmek ümidi vardı. Tam apartmanın hizasına gelince yukarıya baktı. Kadın pencerede idi. Elinde de bir portakal kabuğu tutuyordu. Maamafih Şevket emin olmadı. Zira kadının dudaklarında o anda beliren lâtif tebessümün karşısında hemen gözlerini yere eğdi ve kendi kendine:

— Portakalı ne de çok seviyor! dedi ve yürüdü.

Daha ertesi sabah, aynı yerden geçerken, Şevketin ayağı kaydı. İğildi, baktı. Kendisini yuvarlanma tehlikesine maruz bırakan nesnenin, çamura bulanmış, çiğnenmiş, sarı bir cisim, bir kabuk, bir portakal kabuğu olduğunu gördü.

Daha ertesi sabah yine yerde bir kabuk vardı, fakat pencerede kimseyi göremedi. Bir gün sonra ise, kabuk bir adımlık mesafeye düştü ve ilk günkü maceranın tekrerrüne ramak kaladı.

Şevket bu sefer de başını kaldırdı ve gerçi yine işaretten ibaret fakat daha samimî, daha sarîh iltifata nail oldu. Kadında mahcubiyet azalmış, tebessüm kahrkahaya inkılâp etmişti. Aralarında sanki bir aşinalık peyda olmuştu.

Bir müddet böyle işaretleştikten sonra, Şevket, ahbapça bir selâm ile veda edip yoluna devam etti. Fakat gönlü, akli, fikri hep o kadınla dolmuştu.

Bir gün sonra, yine yerde bulduğu kabuğu aldı, sakladı. Şair Yahya Kemal ile

ahbablığı vardı. Ona götürdü, macerasını hikâye etmeden, bir gazel, (Portakal kabuğuna bir gazel) istedi. Bu hakir nesnenin, Nedimin terennüm ettiği lâlelerden daha kıymetli olduğuna Yahya Kemal ikna için uğraştı, fakat koğuldu.

Şevket çıldırıyordu. Şimdi, her gün oradan geçiyor ve her gün muntazaman yerde bulduğu kabukları topluyor, ceplerinde biriktiriyordu. Artık kadın pencerede gözükmez olmuştu. Acaba saatini mi değiştirmişti? Her halde iptilâsı bakiydi. Çünkü kabuklar daima mevcuttu.

Biçare Şevket, muhtelif

zamanlarda hep oradan geçti ve âşikane bir ihtimam ile kabukları aldı. Nihayet, tahassür gözlerini бүрүdü. Olanca cesaretini toplayarak bir gün apartmandan içeriye daldı ve herçi bad âbad portakalının kapısını çaldı...

On beş gün sonra düğünleri yapılmış, Şevket muradına ermişti. Ruhunu, gönlünü dolduran saadetini başkalarına göstermek, şunun bunun hissi hasedini tahrik edip gururlanmak istedi.

Bir akşam, kalemden çıkarken, en eski, en samimî ve teklifsiz dostu mümeyyiz Suadın kulağına eğildi, ve:

Kız — Ne olur, bu kadar yalvarıyorum şu gerdanlığı aliver...

Erkek — Biraz sabret şekerim.. Hele şu dükkânlar kapansın..

— Azizim! dedi; kına gecesi yapamadım. Ahval malûm... Herkesi davet etmek biraz külfetli olurdu. Fakat sen öyle, herkes gibi değilsin. Yarın akşam bize gel de.. birlikte bir çorba içelim. Karıma senden bahsettım. Benim kardeşim olduğunu söyledim. O da seni tanımakla memnun olacak.

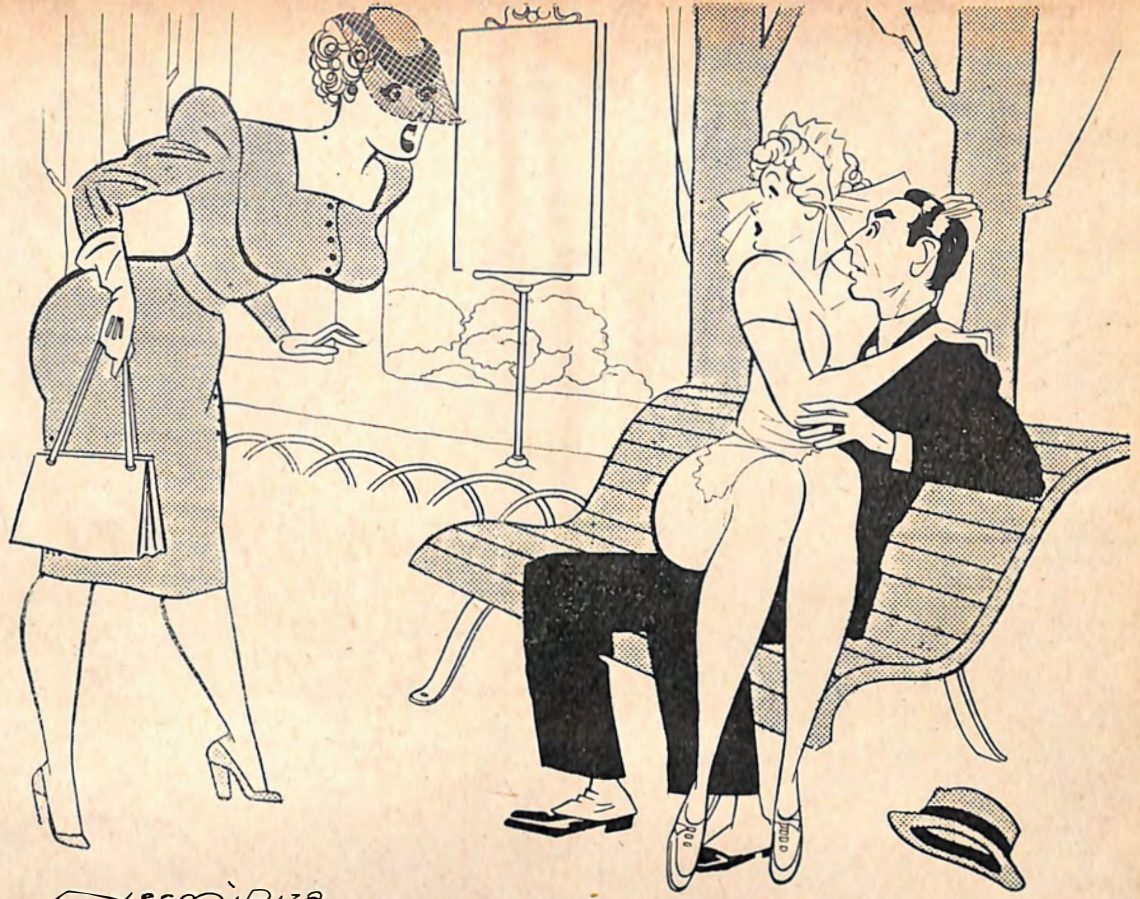
Suat, muayyen günde biraz erken geldi. Şevketin karısı bir numaranın kiracılarından rakı surahisi almağa gitmişti. İki dost başbaşa oturdular. Suat alelacele dedi ki:

— Azizim, Şevket! İnsan hali bu!. Karından şayet bıkar da gönlünü avutmak istersen uzağa gitme. Sizin bu apartımında gayet sevimli bir kadın oturuyor, deminden, ben merdivenden çıkarken rastgeldim, bir numaranın kapısını çalıyordu... Vaktile bizim evin karşısında otururdu da oradan tanırım. Gayet usta bir kandır. Kurnazca bir marifet icat etmişti. Bütün gün pencerede oturur, geleceğe portakal kabuğu yağıdır. Kimi aldırmaz, söverek geçer, fakat ekserisi başını kaldırır, bakar... O gülümser, onlar da hemen bundan cesaret alıp evin daima aralık duran kapısından içeriye dalarlardı. Vaktile, ben bile böyle yaptım... Demin beni tanıdı, konuştuk... Şimdi bir enayi bulmuş da onunla evlenmiş olduğunu söyledi.

Şevket, bu sözlere hiç cevap vermedi. Yalnız:

— Birader, dedi. Affedersin. Seni beyhude yormuş oldum. Fakat zevcem bugün birdenbire hastalandı. Bittabi hiç bir hazırlık yapamadık. Başka defa telâfisi mümkün. Bu akşamlık yemeğimizi lokantada yiyeceğiz. Haydi vakit geçirmeden gidelim.

Ercümen Ekrem

Anne — Çocuk nerede?..

Dadı — Daha durun bakalım. yeni tanıştık!..

Filozof Rıza Tefik Tıbbiye'nin son sınıfından Avrupa'ya kaçtı, Fransa ve İsviçrede bir hayli zaman dolaştıktan sonra Mısır'a gitti. Parasız ve açtı. Mısırdaki küçük bir odanın kapısına her türlü emraz mütehasşısı olduğunu gösteren bir levha astı. Doktorluk etmek istiyordu, fakat aylar geçtiği halde kimse gelmiyordu.

Açlıktan pek muztarip olduğu bir gün kapıya bir felâh geldi, filozofu hastasına götürdü.

Kirli bir yatakta yatan hasta can çekişiyordu. Filozof açlıktan başı dönerek hastayı bir dakika dinledi ve ölmek üzere olduğunu anladı. Ev sahibine:

— Hastanız ağır.. Yazacağım reçeteyi eczahanade yaptıрмаğa vakit yok.. İçeriki odada kendim yapacağım!

Dedi, bir kâğıt üzerine şunları yazdı:

«Bir okka ekmek, beş yumurta, bir tabak zeytin, bir tabak tereyağı, biraz bal.»

Filozof diğer odaya geçti, önüne gelen şeyleri iştah ile yemeğe başladı. Yemek bittiği zaman hasta öldü. Ev halkı filozofun başına koşuştular:

— Doktor, ilâcı kendin yedin; hasta öldü!

Filozof gayet sakindi, ev sahibine döndü:

— Telâş etme ya ahi, dedi, eğer bunları yememiş olsaydım şu dakikada evinizden bir cenaze yerine iki

cenaze çıkacaktı. Buna da şükret.

Sonra, arkasına bakmadan merdivenleri atlayarak çıkıp gitti.

Karga

ALİŞVERİŞ

Salamon, yandı'ı odadan gelen ayak sesleriyle gözünü açtı ve o hal tabancasını alıp dışarı fırladı.

Hırsız, elinde maymun-cuk, kasayı açmağa çalışıyordu.

Salamon, müthiş bir sesle haykırdı:

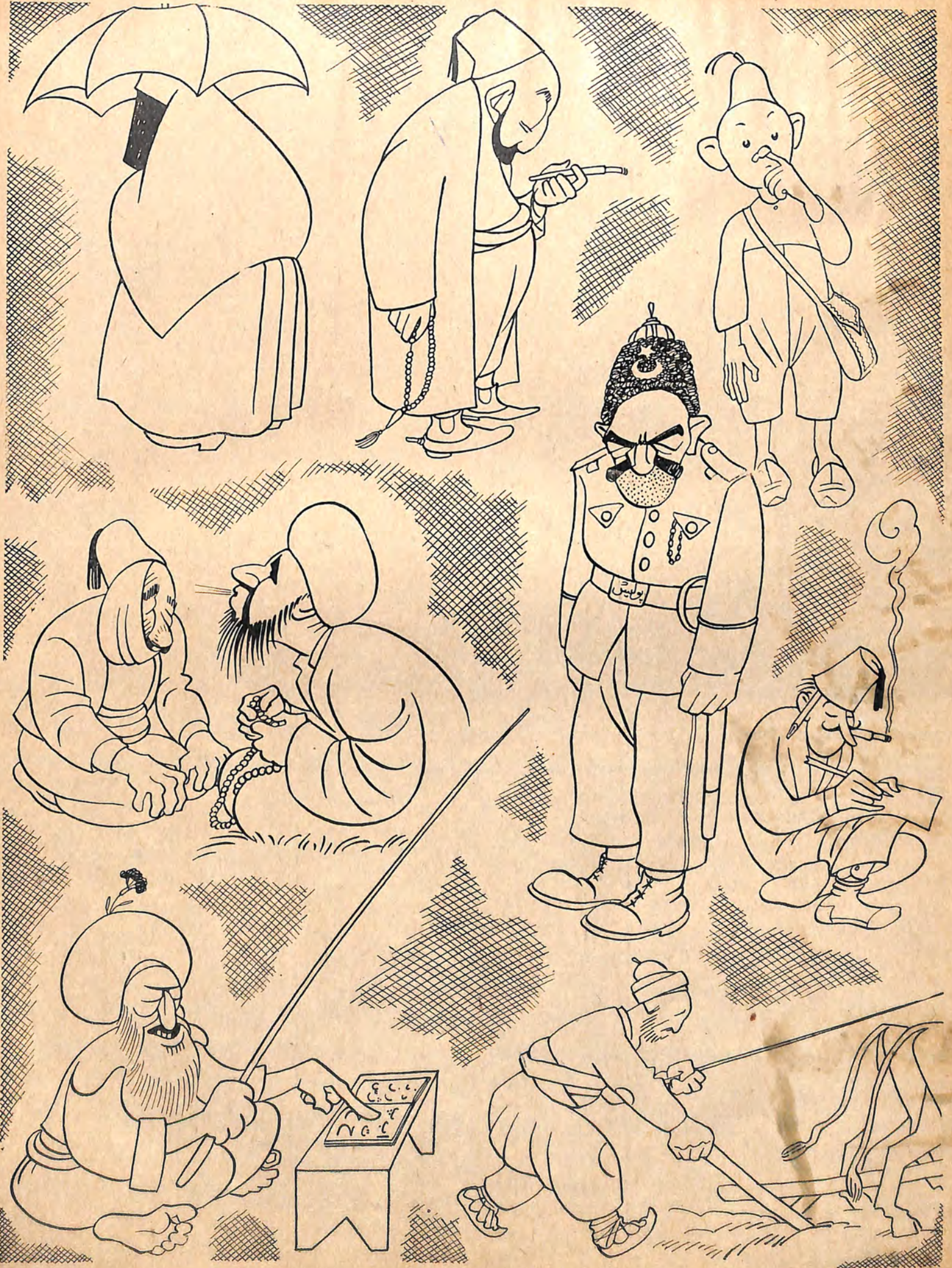
— Eller yukarı.. yoksam vallahi yakarım!

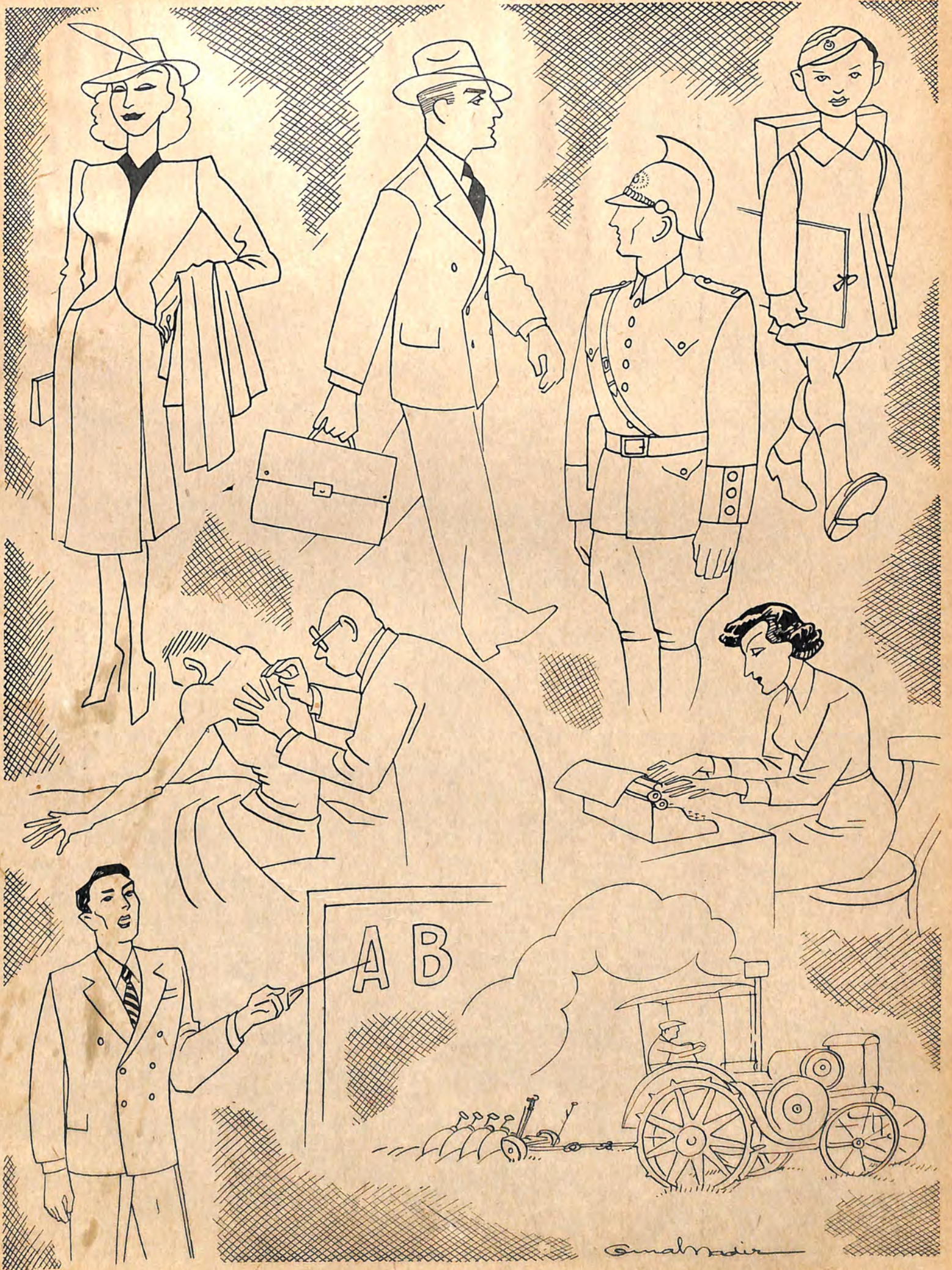
Hırsız, kurnaz adammış. Tehlikeden kurtulmanın çaresini buldu:

— Elindeki tabancaya on liram var!

Salamon derhal silâhı uzattı:

— Verdim.. sököl paraları!

Salamon eski arkadaşını büyük bir hararet ve samimiyetle karşıladı:

— Hoş yeldin İbrahim... Bizi unuttun canım... Kaç senedir nerelerde idin?... Nasilsin... Çocuklar nasıl? Kahve mi içersin, çay mı içersin?... Utur bakalım... Oraya diyil, şu kanapeye... Yaslan şöyle... Hay İbrahim hay... Billâhi memnun uldum...

Genç kâtipler hayretle başlarını kaldırıyorlar; haşin, mutaazzım efendilerinin bu sefil kıyafetli, ürkek tavırlı, uzun tıraşlı adama niçin bu kadar iltifat ettiğini anlamaya çalışıyorlardı.

Salamon, İbrahim'in eski arkadaşlarındandı. Vaktile ikisi de Hasköy belediyesinde kâtiptiler. Meşrutiyetten sonra Salamon bir tüccar yanında çalışmaya başlamış, on sene içinde Galatanın en işlek bir hanında minimini bir banka tesisine muvaffak olmuştu.

İbrahim'e gelince, o da arkadaşının muvaffakiyetinden cesaret alarak ticarete başlamıştı. Sık sık Adapazarına gidip geliyor; getirdiği bir iki çuval patatesi, biraz yağla yumurtayı satarak üç beş lira kazanıyordu. On sene içinde üç yüz lira kadar da bir para biriktirmişti.

— Ey, söyle bakalım İbrahim... İşler nasıl?

— Şöyle böyle... Allaha şükür geçinip gidiyoruz... Yine Adapazarına kadar bir sefer yapacağım... Kârlıca bir iş... Fakat bir korkum var... Geçenlerde bizim arkadaşlardan birini soymuşlar.. Nesi var nesi yoksa almışlar... Allah esirgesin biz de bir kazaya uğrarsak diye korkuyorum. Üç yüz lira kadar birikmiş param var... O da giderse keyif tamamdır.

— Paraları üstünde mi taşıyorsun?

— Öyle ya... Kuşak ile belime bağladım...

— Neye bankaya koymuyorsun?

— Cesaret edemiyorum... Banka iflâs ederse hal fena...

— Peki ne yapacaksın?

— Düşündüm taşındım... Aklıma bir çare geldi... Şu paraları sana bırakayım... Eski arkadaşımsın... Senden bana fenalık gelmez...

— Hay, hay... Kendi param yibi saklarım... Ne vakit istersen alırsın...

İbrahim, kapının yanındaki paravananın arkasına geçti. Ceketini çıkarıp pantolonunu çözerek kuşağı çıkardı.

Salamon gülüyor:

— Hirsiz bunu nereden bulup çıkaracak, diyordu.

— İşte tamam üç yüz lira...

— Pek güzel... Biraz bekle de senet yazdırayım...

— Amma yaptın ha. Ben sana inanmaz mıyım... Senede ne lüzum var... (Kâtipleri göstererek) Zaten baylar da gördüler... Ha senet, ha şahit hepsi bir...

İki ay sonra İbrahim Adapazarından dönmüş, emanet paralarını almak için Salamonun bankasına gelmişti. Banker, eski arkadaşını aynı heyecanlı tehalükle karşıladı, yine baş koltuğa oturarak kahveler, sigaralar ikram etti.

Fakat İbrahim, paraların bahsini açtığı zaman banker saf bir hayretle gözlerini açtı:

— Ne paraları İbrahim?. Kendine gel... Aklını mi kâçirdin?.

İbrahim'in birdenbire rengi uçtu. Gözleri, dudakları titriyerek Salamonun yüzüne bakıyor:

— Şaka etme Salamon, böyle şaka olmaz, geçtim yüreğime iner falan da başına belâ olurum... Kanıma girersin ha, diyordu.

— Ne parası İbrahim?... Çocuk olma...

— Salamon ayaklarını öpeyim... Canım sana bırakmadım mı?. Hattâ senet verecektin...

Banker kaşlarını çatarak:

— Hayır... Böyle şey bilmiyorum...

— Canım hattâ baylar şahit olmuşlardı...

— Amma yaptın ha. (Kâtiplere bağırarak) Baylar buraya gelin... Siz bu adamın bana para verdiğini gördünüz mü?

— Hayır... Görmedik...

— Namusunuz üzerine yemin eder misiniz?

Kâtipler ellerini göğüslerine koyarak:

— Ederiz!...

İbrahim feci bir vaveylâ kopardı:

— Eyvah... Bittim, mahvoldum... Allah belânı versin... Lânet olsun...

Deli gibi yazıhaneden fırladı, merdivenleri inmeye başladı.

Salamon süratle arkasından atıldı:

— İbrahim... İbrahim... Bak bana... Bir dakika bekle canım...

Salamon gülüyor, elindeki cüzdanı İbrahime uzatıyordu:

— Al İbrahim al... Eski arkadaştan adama zarar gelir mi?

İbrahim, büyük bir tehalükle paraları kaptıktan sonra geniş bir nefes aldı:

— Peki ama demin niçin öyle söyledin?

Salamon ağır ağır başını salladı:

— Öyle lâzum geliyordu. Kâtiplerimin bana olan sadakatlerini tecrübe etmek istedim!...

EL PEŞREVİ

Alaturka musikiye meraklı bir kaç arkadaş, aralarında toplanmış fasıllardan bahsediyorlardı. Bir aralık söz peşrevlere intikal etti:

— Uşşak peşrevi mi iyidir, yoksa nihavent peşrevi mi?

Bir kısmı nihavent peşrevini dinlemeğe doyamadıklarını, bazıları da bilâkis, uşşak peşrevi yanında nihavent'in pek sönük kaldığını iddia ediyorlardı.

Söz sırası, o zamana kadar mübahaseye karışmayan birine gelmişti:

— Sen ne dersin? diye sorulunca dedi ki:

— Azizim, bana sorarsanız, ne nihaventten, ne uşşaktan hoşlanırım.

— Ya hangi peşrevden hoşlanırsın?

Gülerek cevap verdi:

— Karanlıkta el peşrevinden!..

Merkebin Şahitliği

Vaktile, ahalinin çoğalan şikâyetleri üzerine vali, ka-di-yı çağırıp sordu:

— Sen akşamları daire-den çıkınca merkebe binip doğru Ayazma caddesinde-ki Benli Fatmanın evine gi-diyormuşsun; öyle mi?

— Hayır!...

— İnkâr etme, gidiyor-muşsun, bütün mahalleli şikâyet ediyor!

Kadı, kavuğunu düzeltti, yutkundu ve yine aynı tec-vitli sesle cevabını tekrar-ladı:

— Hayır, yalan!.

— Ama ben gittiğini is-bat ederim!

— Nasıl isbat edersiniz?

— Akşam üstü merkebin-i dairenin önüne getirtip üs-tüne binerim. Eğer hayvan Ayazmanın yolunu tutar ve doğruca Benli Fatmanın ka-pısında durursa bilirim ki gidiyorsun. Bak artık o za-man işin ne olacağını sen düşün!

Kadı, hafif bir şaşkınlık-tan sonra kendine geldi ve gülümsiyerek şu cevabı verdi:

— Hayır vali paşa haz-retleri, bunu yapamazsınız!

Ötedenberi nazarı dikka-timi celbeder. Tesadüfün garip bir cilvesi midir, ne-dir? Bizde ekseriya isimler müsemmasının zıddı çıkar. Meselâ senede bir defa ol-sun hamam yüzü görmiyen bir adama (Nezih) tesmiye e-dildiği, gayet atak ve haşarı bir çocuğa (Halim) denildi-ği, babasına külâh giydi-recek takımdan hilekâr bir herifin (Sadık) namile yâd olunduğu, pek çirkin bir kadının (Bedia) gibi bir isimle çağrıldığı ekseriya vaki olur. Bazan da bunun aksi zuhur eder, isim ile müsemması yekdiglerine uygun gelir. İşte bizim Ma-hir bu kısımdandır. Cidden mahirdir. Mahareti hangi husustadır, bilir misiniz? Dolandırıcılıkla!.. Mubarek adam şeytanın bile aklına gelmiyecek hileler bulur, maharetle tatbik eder. Ba-kınız geçenlerde ne yaptı:

— Neden yapamaz mı-şım?

— Yapamazsınız; çünkü bunu yaparsanız bütün a-hali: Vali paşa eşek sözile iş görüyor, der!

Karga

15. Badem ŞEKERİ

Bahçekapısındaki şeker-ci dükkânlarından birine gi-rer, sayı ile tamam on beş tane badem şekeri çıkar-tırıp parasını vererek şeker-ciye:

— Bunlar şurada bir ke-narda dursun. birazdan ço-cuk gelip alacak. On geş tane sayıp verirsin. Der, dükkândan çıkar. Doğru Sultanhamamındaki büyük mağazalardan birine girer. Kumaş, mendil, fanilâ ço-rap ve saire tamam on beş liralık eşya satın alır. Ma-ğazanın önüne bir araba getirtip eşyayı arabaya koyduktan sonra mağaza sahibine:

— Çıraklardan birisi be-raber gelsin. Bahçekapısın-daki şeker-ci dükkânından parayı alacak.

Der. Mağazanın uşakla-rından biri, Mahir ile be-ra-

ber arabaya biner. Araba mahut şekerinin önüne ge-lince Mahir arabayı durdur-tup çocuğa:

— İşte buradan alacak-sın!

Der. Çocuk dükkâna gi-rerken Mahir arabanın için-den şeker-ciye haykırır:

— On beşi say, ver!

— Baş üstüne!

Sonra arabacıya:

— Çek arabacı!

Der. Çocuk şeker-ci dük-kânında önüne on beş ba-dem şekeri sayılıp konu-ğunu görünce şaşkın şaş-kın dışarıya fırlar, ama ara-ba çoktan uzaklaşmış bulu-nur!

Şeytan

BECERİKLİ

Hasta benizli, düşkün kıyafetli birini gösterdiler:

— Ekmeğini taştan çıkı-rır..

— Ya?.. Becerikli bir a-dam demek... Ne iş yapar?

— Kaldırım amelesidir!

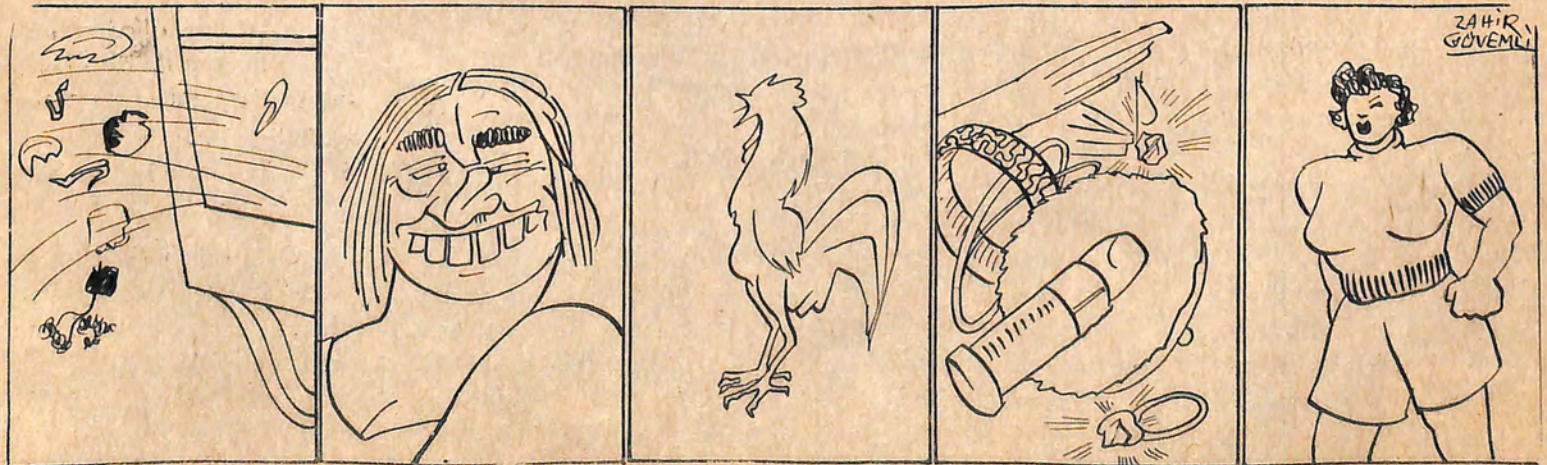
BİRAZ SABIR

Odada:

— Bak yahu, gazinoda iki kadın oturuyorlar.. Hay-di gidip ahbab olalım.

— Biraz sabret, içtikleri biralara parasını versinler de ondan sonra!..

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Harp (Dahilî)

Hatayi hilkat

Hatip

Havayici zaruriye

Havva (Asrî)

Teirika No. 17

MAHMUD YESARİ

— Atlayın.
Genç kadın binince delikanlı sordu:

— Yelken açalım mı?
— Kullanmasını biliyosun, değil mi?

Cin, gururla gülümsedi:

— Bir parça çakanız.

Remide, onun atletik vücudüne bakarken emniyet duyuyordu:

— Sen bilirsin. Canım sana emanet.

Cin, hemen küreklere sarılmıştı. İskeleden biraz açıldıktan sonra, yelkeni açtı:

— Modaya mı, yoksa Adalara doğru mu açılalım?

Remide, moda tarafına arkasını dönmüştü:

— Adalara doğru... Fakat çok açılmıyalım.

— Rüzgâr iyi... Bir kaç volta vuralım.

Yelken açılınca sandal, yana yatmıştı; Remide titriyordu:

— Aman çok açılmıyalım, korkuyorum.

Titirirken kıpırdanıyor, sandalın müvazenesini bozuyordu. Cin, buna sinirlendi:

— Siz, hiç kıpırdanmayın.

— Korkuyorum.

— Korkacak bir şey yok.

— Nasıl yok, Cin! Sandal iki yana sallanıyor.

Cin, yelkenin iplerini toplayıp germiş, yan iskormoza geçirmiş, rüzgârı arka ediyor ve dümenin iplerini tutan Remideye emirler veriyordu:

— Sağa çek... Çok değil, az sağa... Yeter...

Fakat Remide, bu emirleri birden anlamıyor, acemi manevralarla Cini şaşırtıyor, Cinin sinirli bağırışlarına daha sinirli haykıriyordu:

— Sağa, değil mi?.. İşte, sağa çekiyorum...

Cin, sandalın burnunu suyun suyuna, yelkeni rüzgârın huyuna uydurunca Remidenin yanına geldi, dümenin iplerini aldı:

— Artık korkacak bir şey yok. Ben, idare ederim.

Genç kadının yanına oturmuştu. Fakat hem yelkeni, hem dümeni idare etmek için bir kolunu Remidenin umuzu üzerinden geçirmek mecburiyetinde kaldı.

Remide, delikanlının güneşten yanmış sıcak kolunun ılıkliğini boynunda duyunca titredi; çekilmek istedi. Fakat sandal öyle yana yatmıştı ki müvazeneyi bozmaktan korktu; korkak, hafif bir sesle sordu:

— Cin, çok açılacak mıyız?

Cin, yelkenin ipini geriıyor, sulara bakarak dümeni kullanıyordu:

— Tam havayı bulduk. Sular da ağır akıyor. Açılacak da ne olur.

Genç kadın, başını, delikanlının omuzuna yaslamıştı; serin deniz rüzgârı saçlarını uçuruyor. Alnını yelpazeliyordu. Denizin ve

gökyüzünün uçsuz bucaksız maviliği, afyonlu, ispirtolu bir içki, bir ruh gibi onu sersemleştirmeye başlamıştı:

— Açılalım, Cin!

— 8 —

— Geçen gün, beni telefonla arıyan oldu mu?

— Evet, aradılar bayım.

— Kim?

— Bir bayan aradı.

— Yavaş söyle.

— Peki bayım!

— İsmi söyledi mi?

— Hayır!

— Ne dedi?

— Sizi iki gündür bekliyormuş.

— Sonra?

— Çok hiddetli idi.

— Başka?

— Beni tersledi, telefonu kapattı.

— Peki!

—

— Telefon edildiği zaman hanım, nerede idi?

— Yukanda uyuyordu.

— Telefonun çaldığını duymadı mı?

— Her halde duymamıştır; çünkü ben, hemen koştum.

— Peki; sen, hanıma bir şey söyledin mi?

— Hayır, bayım!

— Al şunu, yine de hanıma bir şey söyleme.

Baş ağrısı bahane ederek odasına çıkan Remide, ayağlarının ucuna basarak inmiş, kapı aralığından ko-

casile hizmetçi kızı dınlıyor du.

Remide, hizmetçi kıza dersini çoktan öğretmişti. Kocasının köşke geldiği zaman muhakkak soracağını, anlamak istiyeceğini biliyordu. Onu suçlu görmek, suçlu olduğunu kulağıyla dinlemek, genç kadın için bir ihtiyaçtı; çünkü onu, bir çok vicdan azabından kurtaracaktı.

Remide, kapı aralığından dinlerken, kocasının korkak, ürkek vaziyetlerine, hem kahkahalarla gülmek, hem de onu boğazından tutup sarsmak, boğmak, tırmaklamak, didiklemek istiyordu.

— Geçen gün, beni telefonla arıyan oldu mu?

Diye sorarken onda bir hırsız hali vardı.

— Kim?

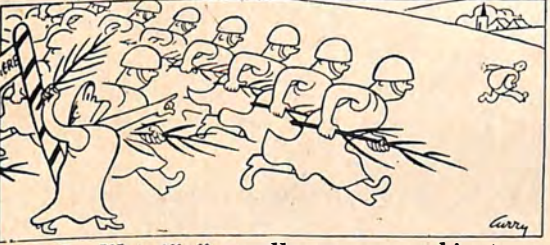
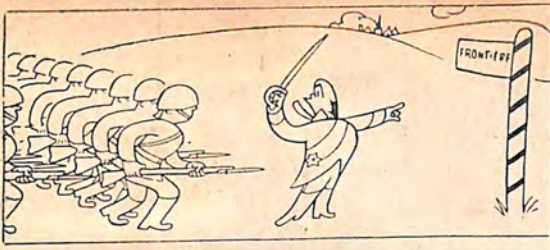
Derken titriyordu. Remide, bunu, yaşını başını almış bir erkeğe yakıştıramıyordu. Hele:

— Yavaş söyle!

Değişini hiç affedemiyordu. Bu korkaklığı da iğrenç buluyordu. Hizmetçinin suç ortaklığını kabul edişi ve tabii görüşü genç kadını bütün delirtmişti:

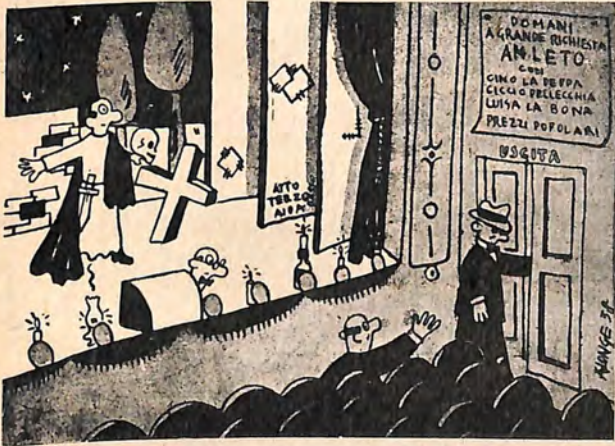
— Evin erkeğinin suçunu örten hizmetçi, evin kadınının da suçunu örter. Bunu nasıl tabii görüyor? Sonra da, iş adamı geçiniyor. Ahmak!

(Arkası var)

Küçük diktatörün sulhperverane bir taarruzu.

[Fransız karikatürü]

— Allah aşkına beni yalnız bırakma, korkuyorum...

[İtalyan karikatürü]

— Kral bugün pek telâşlı, nesi var acaba?..

— Cümhuriyetçi olduğu meydana çıktı da ondan..

[İtalyan karikatürü]

— Neye öyle tanır gibi baktın?..

— Şapkası karımın, elbisesi kız kardeşimin, kürkü de kızımın... Ha, buldum, bizim yeni hizmetçi..

[Fransız karikatürü]

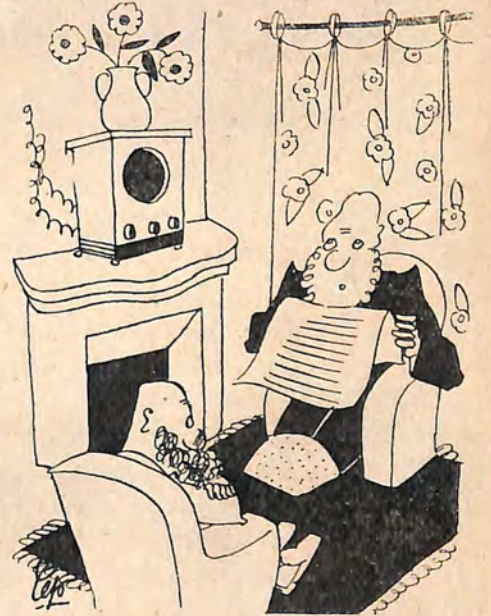

— Aslanın üzerine atladım. Bir hamlede kuyruğunu kestim..

— Neye başını kesmedin?..

— Başı zaten kesikti!..

[İtalyan karikatürü]

— Vakit ne kadar yavaş geçiyor...

— Vallahi bilmem, benim saatim durmuş!..

[Fransız karikatürü]

SAMSUN Okuyucularımıza

İlk, Ortaokul, Lise kitapları Samsunda Kültür Bakanlığının resmî satıcısı olan **H A L K** kitaphanesine gelmiştir. Çocuklarınızın kitap, kırtasiye ihtiyaçlarını en ucuz fiyatla buradan tedarik edebilirsiniz.

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU

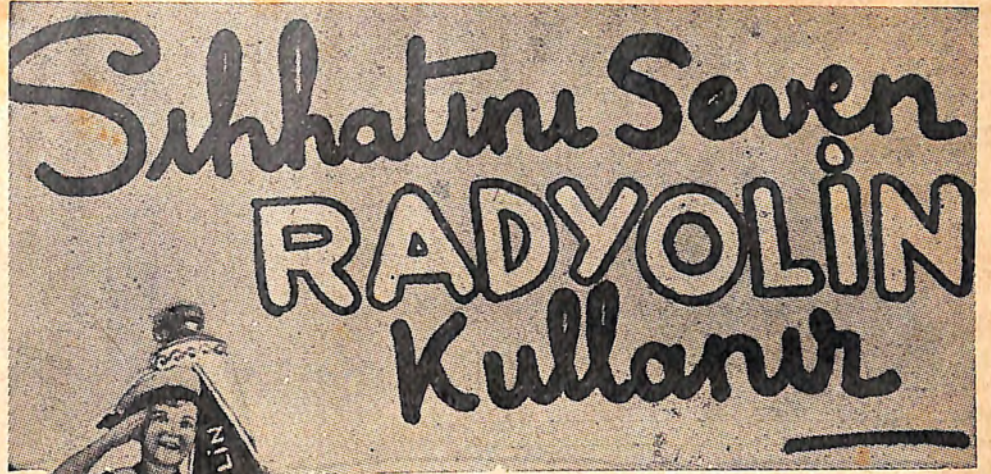
kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır

ve diş etlerini kuvvetlendirir

Diş Doktoru diyor ki :

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalıdır. Asıl temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı. İçinde hamız olmadıktan başka ağızdaki hamızları da temizlemek üzere kalevi maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte RADYOLİN budur !

Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra

RADYOLİN kullanınız.

VIROZA

**HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI**

SILKO

**ROMATİZMA
LUMBAGO SİYATİK**

NEOKALMİNA

**BAS DIŞ AĞRILARI
NEVRALJİ**

REKTA

**BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR**

"ERKEKLER NEZDİNDE

NASIL MUVAFFAK OLDUM?"

men gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve tagayyüratı havaiyeden kat'iyen müteessir olmadığı için banyonu-
zu alırken veya sıcak bir salonda dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit kalır. Bu yeni pudranın şayanı
hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tara-
findan temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

Güzelliğim Asrî Zama-
nın Bir Mucizesile % 50
Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Bu-
ruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih ka-
rakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat
hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün
erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild
mütehassısı ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin
«Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevhe-
ri - azalmıştır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç
hayvanlarda gizlenmiş cild hüceyrelerinden istih-
sal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı
cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cil-
dinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nis-
bet dairesinde Tokalon kreminin terkinde mev-
cuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim
ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbahş ne-
ticeler elde ettim. Sonra, bir mıknaşın çeliği cez-
bettığı gibi cilde son derece yapışma hassasını ve-
ren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden ye-
ni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen he-

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde
başlıca parfümörilerde satılır.

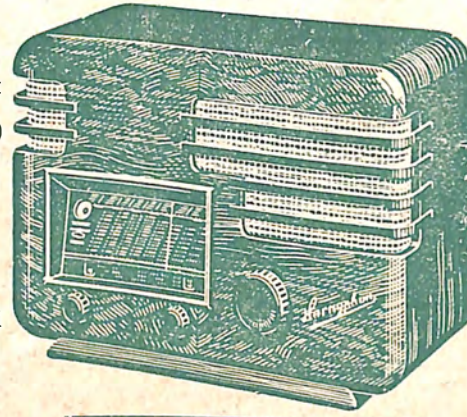
Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

RADYO Endüstrisinde BAŞI TUTAN iki Alman markası :

HORNYPHON ve BRAUN

- 1 — Seste sadakat
- 2 — 6 ses ayarı
- 3 — Kalın ve ince seste aynı berraklık
- 4 — Sarfiyatta tasarruf sistemi (%30)
- 5 — Munzam oparlör tertibatı
- 6 — Gramofon için tertibat
- 7 — Çift sür'atli ayar düğmesi
- 8 — Paraziti kesen hususî toprak prizi
- 9 — Yeni sistem termik sigorta
- 10 — Işıklı ve isimli İstasyon ayarı
- 11 — Dört dilimli sihirli göz
- 12 — 13 metreden itibaren kısa dalga
- 13 — Kısa dalgada yüksek randımanlı antifeeding tertibatı
- 14 — Motörlü tiplerde 10 otomatik istasyon.

GARANTİLİ BİR RADYO. ÇÜNKÜ :

- 1 — Yedek aksamı tamâmen mevcuttu.
- 2 — Mükemmel tamir a tölyesi müşterilerin emrine amadedir.

Büyük bir sürpriz

1 Nisan 1939 a kadar satılan 1939 modeli HORNYPHON ve BRAUN radyoları sahiplerine büyük bir sürpriz olmak üzere gayet zengin bir eşya piyangosu tertip edilmiştir. 500 numaraya isabet vaki olacaktır.

Lira

1 ciye bir pırlanta plâtin kol saati	165
2 ciye 14 ayar altın cep saati	100
3 üncüye Perpetüüm P. S. otomatik gramofon	55
4 üye Perpetüüm P. S. 3 otomatik gramofon	40
5 ciye Doksa marka altın 14 ayar kadın kol saati	50
Bunlardan başka 495 numaraya muhtelif hediyeler.	

UMUMÎ VEKİLİ :

İstanbul, Havuzlu han

Rikardo Levi müessesesi

İstanbul Umumî Acentası :

Türk Elektrik Tesisat ve Ticaret İşleri Müessesesi

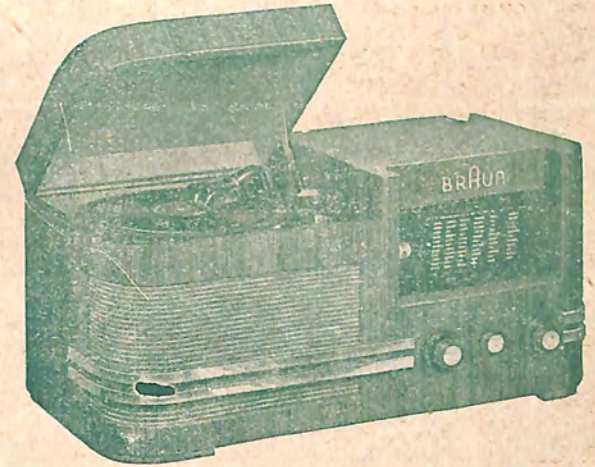
OSMAN ŞAKAR

Galata Mağazası	:	{ Bankalar caddesi, No. 47 Voyvoda Han, Zemin kat.
Beyazıt Mağazası	:	{ Üniversite caddesi No. 28 Elektrik idaresi karşısında
Kadıköy Mağazası	:	Muvakkithane caddesi No. 33/2

Ankarada : S. ve N. Kardas

Vilâyetlerde satış yerleri :

İzmirde	:	Penneti ve Pariente
Eskişehirde	:	İbrahim Ener
Bursada	:	İsak Şoef
Trabzonda	:	Hakkı Atmaca
Samsunda	:	Alâeddin Saatchi
Kırklarelinde	:	Fehmi Akay
Lüleburgazda	:	Ali Şefik Şimşek
Edremitte	:	Fereli M. Öner
Erzurumda	:	Neş'et Solak
Konyada	:	Mumca Kardeşler
Ereğlide	:	Atamer Kardeşler
Zonguldakta	:	M. A. Gürol

HORNYPHON ve BRAUN

radyoları bu sene daha yüksek, daha mükemmel ve daha zarif modellerle piyasaya çıkmıştır.

HORNYPHON RADYOLARI

1939 modellerinin fiyatları :		L.	Vade
Tipi	Prinz	8 Lâmbaya muadil	4 L. 135 12 Ay
»	Lord	12	5/6 L. 185 12 Ay
»	Reks	12	5/6 L. 215 12 Ay

»	Motörlü otomatik		
»	Olympik: 16 Lâmbaya muadil	8 L. 235	12 Ay
	motörlü otomatik		

BRAUN RADYOLARI

6	Lâmbalı Model Süper	165	12 Ay
6	» Model Süperlüks	195	12 Ay
6	» Üstte Gramofonlu	250	12 Ay

PERPETÜÜM GRAMOFONLARI

Kondiliğinden 8 Plâk Değiştiren Elektrikli Gramofon Mobilyası

Muhtelif otomatik pickup modelleri.

12 AY VERESİYE